

Consoleu, consoleu al meu poble

Ds, 3/12/2011 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

(Segona setmana d'advent)

“Consoleu, consoleu al meu poble, diu el vostre Déu, parleu amorosament a Jerusalem “ (Isaias 40, 1...)

En mig de tants retrets, alarmes socials, crítiques, presagis negres i depressions, avui, Isaïes, inspirat, ens comunica: “Consoleu, consoleu al meu poble”.

Quan va entrar el Josep Lluís es va fer un silenci absolut. Tots es va posar drets, eren els seus millors amics, i sense presses un a un el van abraçar. Ni paraules inútils, ni demostracions extremes de dolor. Tothom seu i ell, que fa poques hores ha perdut a la Rosa, trenca el silenci: “gràcies”.

Poc a poc es va anar obrint la conversa. Ningú s'havia posat d'acord. Tots volien estar a prop d'ell i compartir en el possible el dolor de la seva ànima i el dels seus dos fills. De fet, però, la conversa es va centrar ràpidament en la Rosa. Cadascú va expressar el que havia significat per a ell la seva vida. Recordàvem els anys de solters, la casament, la professió, el barri, els anys viscuts al poble de La Garrotxa....etc. I al final va ser ell que va estar explicant tantes coses, tan belles, emocionants i colpidores, que quan eren ja les dues de la matinada i decidirem tornar cadascú a casa, hi havia un ambient de fonda fraternitat i consol comunitari.

En els dies d'advent d'enguany la Paraula de Déu ens mou a consolar persones, a consolar situacions - per cert tan abundants - i fins a molta gent, que normalment pels mitjans de comunicació rep males noves, presagis negatius, temps propers en els que tot sembla que hagi d'anar pitjor. Sembla que hi ha un fort inici d'alarma social, provocada potser, o sensacionalista, ves a saber.

Que ningú pensi que ell no pot ajudar a ningú, que no és capaç de donar un petit consol ni que sigui a un familiar, a un veí tots podem. La pregunta cal fer-la al nostre cor, al millor de nosaltres mateixos. Només ens cal recordar les fondes paraules de Pablo Neruda:

... Y si no das más,
Y tan solo encuentras lo que hay en tus manos,
piensa que dar amor nunca es en vano.
Sigue adelante sin mirar atrás.